

[Svend Haugaard]

Svend Haugaard (RV):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for en saglig redegørelse. Der må nødvendigvis være en del ubekendte stadig væk, men redegørelsen er alligevel et godt grundlag for en videre debat.

Vi er meget enige med ministeren i bemærkningen om, at der her er tale om en meget vanskelig sag, hvis udfald vil have vidtrækkende betydning for vort samfund. Det var rart, om vi med styrke kunne tilføje »forventede heldige« udfald vil have positiv betydning for vort samfund.

Vi erkender, at der er meget teknik i denne sag, meget med faglig viden, og det kan være svært for os andre at følge tilstrækkeligt med. Vi må også erkende, at der indtil videre er nogle ubekendte med hensyn til forsyningsmuligheder, prisudvikling osv., som er af afgørende betydning. Men vi venter spændt på den rapport, som skal sige os, om der er tilstrækkelige forsyninger til, at det er forsvarligt at investere de meget store beløb i et distribueringsnet. Vi håber på, at det er tilfældet. Troen må vi vel vente med, indtil vi ser rapporten.

Vi erkender, at der er så store vanskeligheder i denne sag, at det ikke er uforståeligt, om regeringen i visse situationer kan have været lidt vægelsindet og lidt usikker, og vi mener heller ikke, det er uforståeligt, om man nu og da kan komme ud for nogle fejl-vurderinger.

På den anden side skal der træffes beslutninger, vi skal sikre energiforsyningen, vi skal være mindre sårbare over for leverings-svigt af olie, og ikke mindst af hensyn til erhvervenes energiforsyning og deres planlægning er der behov for beslutninger om, hvilke energikilder vi vil satse mest på.

Danmark er uhyre sårbart energimæssigt. Vi satser meget ensidigt på olie, og vi kan lettere end noget andet industrialiseret land komme ud for en katastrofe på energiforsyningsområdet. Selv om vi sparer efter evne, og selv om vi passer på og prøver på at hindre, at energiforbruget stiger voldsomt, er det helt afgørende, at vi får mulige alternativer til olien.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at det radikale venstre prioriterer naturgassen meget højt, både fordi den er så renlig, som tilfældet er – som bekendt forbrænder kul-

brinter til kuldioxyd og vand, og det er jo miljømæssigt særdeles fordelagtigt og derfor at foretrække fremfor en række andre energikilder – og fordi den kommer fra vort eget område med ret stor sikkerhed for, at man ikke får svigt, især da hvis man forbinder nettet ved transitlejninger til andre, så man kan undgå, at tekniske uheld giver midlertidigt forsynings-svigt. Men det er også sådan, at gassen helst skal bruges, mens den er der; den er svær at gemme. Olien derimod skal udvindes.

Det er klart, at vi må tage en række andre muligheder med ind i beregningerne, herunder naturligvis de vedvarende energikilder, og vi har heller ikke afvist muligheden for senere at få kerneenergi, men vi synes, vi må erkende, at i første omgang ligger det sådan, at naturgassen er det eneste, som meget hurtigt kan få en virkelig afgørende andel af vort samlede forbrug og derved begrænse vores afhængighed af olien.

Jeg vil derfor gerne slå fast, at under den forudsætning, at den rapport, vi får om et par måneder, viser en tilstrækkelig mængde dansk naturgas i sokkelområdet til en økonomisk forsvarlig ilandføring, mener vi, at der hurtigt skal træffes beslutning om dens udvinding, og vi mener, at den bør ilandføres i Danmark, hvis ikke der er helt urimelige økonomiske misforhold i forbindelse hermed.

Vi synes, det vil være en underlig ting, at Danmark, der er så energifattigt, som tilfældet er, videresælger den energi, som vi selv har så hårdt behov for. Hr. Arentoft brugte et eksempel om en bager, der ikke blot levede af brød. Jeg synes, eksemplet havde været bedre, hvis man havde sagt, at det vil være uklogt af den bager, der selv sulter, at sælge sit sidste stykke brød.

Det er rigtigt, synes vi, at bruge denne naturgas selv her i landet, fordi den er så renlig, fordi den kan give os de mere sikre forsyninger, og fordi vi mener, at det valuta-mæssigt på lang sigt også må være en fordel, især hvis det skulle vise sig, at olien stiger stærkest i pris.

Hvis den første naturgas sendes et andet sted hen, vil nye store fund i den danske sokkel gå samme vej. Er ledningen først lagt forkert, er der ingen vej tilbage.

Stadig under de nævnte forudsætninger ser vi gerne en hurtig udbygning af forsyningsnettet. Vi mener herved at få den bedste